

Arrest

nr. 192 053 van 15 september 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X
 X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 11 maart 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 januari 2014 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies), aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 10 februari 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DONCK, die *loco* advocaat T. HALSBERGHE verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers komen op 7 maart 2008 België binnen en dienen een asielaanvraag in op 1 april 2008.

Op 12 september 2008 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 7 oktober 2008 geeft de ambtenaar-geneesheer haar adviezen.

Op 7 oktober 2008 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Op 7 oktober 2008 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Op 11 maart 2009 dienen verzoekers een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 5 februari 2010 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 30 september 2010 neemt de gemachtigde de beslissing dat de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk is.

Op 7 december 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard.

Op 23 december 2010 wordt verzoekers bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 26 januari 2011 worden de beslissing van 7 december 2010 en de bevelen van 23 december 2010 ingetrokken.

Op 12 april 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard.

Op 29 april 2011 worden aan verzoekers bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 186 593 van 9 mei 2017 wordt de beslissing van 12 april 2011 en het bevel om het grondgebied te verlaten van 29 april 2011 vernietigd wat verzoeker betreft en wordt het beroep verworpen wat verzoekster betreft.

Op 8 juni 2011 dienen verzoekers een tweede aanvraag in op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 13 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 29 juli 2011 worden verzoekers bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten.

Het beroep tegen deze beslissingen wordt verworpen bij arrest van de Raad nr. 157 226 van 27 november 2015.

Op 27 april 2012 dient de (schoon)moeder van verzoekers, die op onbekende datum België is binnengekomen, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 5 juni 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat deze aanvraag onontvankelijk is, deze beslissing wordt genomen ten opzichte van alle verzoekers.

Op 12 juli 2012 dienen verzoekers samen een derde aanvraag in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 3 oktober 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Ten opzichte van verzoekers worden bevelen genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 27 november 2012 worden deze beslissingen ingetrokken.

Op 14 maart 2013 neemt de gemachtigde een nieuwe beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 14 maart 2013 worden ten opzichte van verzoekers opnieuw bevelen genomen om het grondgebied te verlaten.

Bij arrest van de Raad nr. 136 321 van 15 januari 2015 worden deze beslissingen vernietigd.

Op 10 augustus 2013 dienen verzoekers een derde aanvraag in op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 8 januari 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder het rolnummer 148 317.

Op 8 januari 2014 worden ten opzichte van verzoekers inreisverboden genomen (bijlage 13sexies). Dit zijn de bestreden beslissingen. De bestreden beslissing ten opzichte van verzoeker luidt als volgt:

"INREISVERBOD

Naam,voornaam : K., M.

geboortedatum : (...)1974

geboorteplaats : A.

nationaliteit : Armenië

beweert bij DVZ eveneens gekend te zijn als:

G., M. O. of M. (O.)

K., M. of M. of M.

S., M.

wordt een inreisverbod voor 3 (drie) jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Aan de betrokkene werd het bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 19.04.2013.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar:

o 2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 14.03.2013, hem betekend op 19.04.2013.

Er wordt aan betrokkene een termijn van 3 jaar inreisverbod op het grondgebied gegeven daar de vreemdeling gedurende een lange periode zich in illegaal verblijf heeft genesteld."

De bestreden beslissing genomen ten opzichte van verzoekster luidt als volgt:

"INREISVERBOD

Naam,voornaam : M., M.

geboortedatum : (...) 1976

geboorteplaats : A.

nationaliteit : Armenië

beweert bij DVZ eveneens gekend te zijn als:

G., M. O.

O., M. O.

K. M.

M., M. O. of M., M. (O.)

S., M.

geboren te Ararat op (...) 1976

+ minderjarige kinderen:

G., S. M. né le (geboren op) (...)1997
G., S. né le (geboren op) (...)2001
K., S. né le (geboren op) (...)2002

*wordt een inreisverbod voor 3 (drie) jaar opgelegd,
voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten
volle toepassen², tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.
Aan de betrokkene werd het bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 19.04.2013.*

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar:

o 2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 14.03.2013, haar betekend op 19.04.2013.

Er wordt aan betrokkene een termijn van 3 jaar inreisverbod op het grondgebied gegeven daar de vreemdeling gedurende een lange periode zich in illegaal verblijf heeft genesteld."

Na de vernietiging van de beslissing van 14 maart 2013, neemt de gemachtigde van de staatssecretaris op 4 februari 2015 een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 16 juli 2012, onontvankelijk wordt verklaard.

Op 4 februari 2015 worden verzoekers bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 19 maart 2015 worden deze beslissingen ingetrokken.

Op 25 maart 2015 geeft de ambtenaar-geneesheer zijn advies.

Na de vernietiging van de beslissing van 14 maart 2013 en na de intrekking van de beslissing van 4 februari 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris op 30 maart 2015 een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 16 juli 2012, onontvankelijk wordt verklaard.

Op 30 maart 2015 worden ten opzichte van verzoekers bevelen genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Bij arrest van de Raad nr. 179 467 van 15 december 2016 wordt het beroep tegen deze beslissingen verworpen. Het beroep bij de Raad van State tegen dit arrest wordt bij beschikking nr. 12 324 van 22 februari 2017 toelaatbaar verklaard.

Verzoekster wordt in het bezit gesteld van een F-kaart geldig tot 7 september 2020.

Verzoeker wordt in het bezit gesteld van een A-kaart geldig tot 10 augustus 2018, ingevolge een aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoekers een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd zijn door de bestreden rechtshandelingen, m.a.w. een nadeel erdoor ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet aan verzoekers bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

2.2. Uit informatie verschaft door de verwerende en bevestigd door de verzoekende partijen blijkt dat verzoekster in het bezit werd gesteld van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, geldig tot 7 september 2020. Tevens wordt erop gewezen dat de termijn van het inreisverbod volgens Belgisch recht verstreken is: het inreisverbod gold voor drie jaar en werd aan verzoekster ter kennis gebracht op 10 februari 2014.

Ter zitting van 13 september 2017 stelt de advocaat van verzoekers zich te gedragen naar de wijsheid.

Ter zitting bevestigt de advocaat van de verwerende partij dat de termijn van het inreisverbod inderdaad verstreken is.

Nu verzoekster een verblijfsrecht heeft tot september 2020, kan de bestreden beslissing niet meer ten uitvoer gelegd worden. Bovendien is de termijn van het inreisverbod verstreken, wat de verwerende partij bevestigt ter zitting. Verzoekster getuigt niet meer van het rechtens vereiste belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.3. Uit informatie verschaft door de verwerende partij bleek dat tweede verzoeker op 22 september 2016 gerepatrieerd zou zijn naar Armenië. In het arrest nr. 186 593 van 9 mei 2017 werd vastgesteld dat dit een materiële vergissing betrof, veroorzaakt door persoonsverwarring en dat verzoeker nog steeds in België verblijft.

Uit meer recente informatie verschaft door de verwerende partij en bevestigd door de verzoekende partijen blijkt dat aan verzoeker een tijdelijk verblijf werd toegekend tot 10 augustus 2018 op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Tevens wordt erop gewezen dat de termijn van het inreisverbod volgens Belgisch recht verstreken is: het inreisverbod gold voor drie jaar en werd aan verzoeker ter kennis gebracht op 10 februari 2014.

Ter zitting van 13 september 2017 stelt de advocaat van verzoekers zich te gedragen naar de wijsheid.

Ter zitting bevestigt de advocaat van de verwerende partij dat de termijn van het inreisverbod inderdaad verstreken is.

Er dient te worden vastgesteld dat, door de afgifte van een tijdelijke verblijfstitel, de verwerende partij te kennen geeft dat verzoeker op legale wijze op het grondgebied mag verblijven waardoor het inreisverbod, dat meebracht dat verzoeker niet op het grondgebied mag verblijven en er niet mag terugkeren, tijdelijk niet meer kan uitgevoerd worden. Alleszins is de termijn van het inreisverbod verstreken, wat de verwerende partij bevestigt ter zitting. Verzoeker getuigt niet meer van het rechtens vereiste belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.4. Verzoekers getuigen niet meer van het rechtens vereiste belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend zeventien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET